

KRUPSKÉ STŘÍPKY

Obecní úřad Horní Krupá
2 / 2008

Úroda

Na jabka, na hrušky,
švestky a kaštany
vezmi si košíček
z haluzek splétaný.

Na bedly, na hříbky
košíček proutěný,
najdeš je s přispěním
princezny Štěstěny.

J.B.

Velká vodní výprava 2008

Rok se s rokem sešel a hornokrupská vodácká tlupa opět vyráží do divočiny. Letos máme v plánu 30km po Ploučnici, 100km po Jizeře a asi 3km po Labi. Jede 6 háčků, 6 zadáků, 2 kajakáři, 1 obří hrnec, 1 kytara, pádla, vesty a nepřeborný počet sudů, loďáků a batohů.

28. června se s tím vším ocitáme na břehu Ploučnice poblíž obce Boreček. Začíná velké těšení na zítřka, tradiční boj s komáry a výroba paznehtu. Pazneht je důmyslně opracovaná větev, která celý týden slouží jako vařečka, protože, jak praví klasik, „...u blat je nouze o klacek, když tě to nezdolá, omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola“.

Ploučnice od Borečku má osobitý charakter. Hodně meandruje, nejsou tu jezy, civilizace široko daleko žádná, všude jen zeleň a modř. Plujeme. Na březích přibývá vrb a olší a kdovíjakého křoví a my se statečně prodíráme a už to není průjezd, ale průklest, a my už nejsme na Ploučnici, ale uprostřed džungle kdesi v Indii a je to prima dobrodružo. Doprovází nás vytrvalé „kuku“, ale nemáme ponětí, jestli v Indii nějaké kukačky jsou.

Borové lesy plné borůvek lákají našeho Šefa k pěšímu pochodu. Posádka už větrí nějakou lotrovinu a vyhrožuje, že teda „...oni nikam nejdou!“, ale pod pohrůzkou odnětí svačiny si i nejzarytější odpůrci pěších túr dají říct a hbitě vylezou na skalisko zvané Tvarožník. Je odtud nádherný výhled na Lužické hory a nekonečné lesy, meandrující Ploučnici s vodáky a cyklostezku

s cyklisty. Zdatně na ně povyčujeme a pak se skutálíme dolů a pokračujeme v průklestu a přenášení padlých kmenů, které trvá dva dny a končí až v České Lípě.

V pondělí 30.6. nastává složitý přesun lidí a materiálu do Spálova na řeku Jizeru. Táboříme u přeje Paraplíčko, která se buď vesele směje nebo hrozivě šklebí, což závisí čistě na vodáckých dovednostech a morálce jednotlivých členů posádky. Každopádně se na ní všichni vyřadíme dosytosti. Na divoké vodě pilně trénujeme náklony, závěsy, obraty a nájezdy a výjezdy do proudu a z proudu, abychom pak po pár stech metrech vylezli z lodí a tlačili je nebo je táhli mělčinami, brodíce se po kotníky vodou. Kdo tu vodu krade? Jezy, potvory. Na Jizeře jich je požehnaně. Typický jez na Jizeře je aspoň 2 m vysoký. Z jedné strany vede náhon skoro všechnu vodu do fabriky a na protějším břehu je většinou plot nebo, v lepším případě, strmý břeh plný kopřiv. Šikmina jezu bývá porostlá řasami a dokonale oslizlá, takže poskytuje možnost klouzání po nohou, zádech či břiše, stačí si vybrat. Člověk, bohužel, většinou na výběr moc času nemá a plácne sebou, jak si gravitace zrovna zamane. Ale abych byla objektivní, fabriky vždycky ukradenou řeku vrátí a i tady se sem tam najde nějaký ten jez poskytující vodní radovánky. Třeba adrenalinový sjezd, perličkovou masáž nebo aspoň pěknou podívanou.

Jindy je Jizera romantická. Břehy jsou lemované podemletými skalami, z nichž visí závěsy břečťanu a kapradí. Občas se kolem mihne modrý ledňáček, nezřídka potkáváme kachní rodinky, volavky a divoké husy. Jak čas letí a voda plyne, přibývá zážitků. Za zmínku určitě stojí vaření rajské omáčky s knedlíky na ovčí pastvině. Ohniště zbudované na kamenném náplavu dělá divy a my pak nestačíme žasnout, když rozžhavené kameny občas prasknou a ohluší nás rána jak z děla. Ale večere je výborná a po ní, už za tmy, jdeme na pivo. Musíme překonat elektrický ohradník a pak dupeme po úzké asfaltce až mezi krásné roubené chaloupky. Dupeme tak vydatně, že nás nějaké děti považují za koně. Tak jim naše výprava ochotně zafrká a zahýká, přičemž děti pochopí, že je to jen klam a šálení. Hospodu nenajdeme. Dupeme zpátky, přelézáme ohradník a jdeme do hajan.

Během dalších dnů absolvujeme návštěvu zřícenin Zásadka a Michalovice, občas přepadneme nějakou tu cukrárnu nebo hospodu, poklábosíme s rybáři, spálí nás sluníčko, zmokneme a uvaříme si pod železničním viaduktem, mockrát se vykoupeme, potrénujeme na slalomové trati v Benátkách nad Jizerou, poštipuje nás nemilosrdný hmyz. Potkáme milé lidi: „To víte, že si můžete nabrat pitnou vodu!“ i nemilé lidi: „Táhněte vocaď, tady nemáte co pohledávat!“ a než se nadějeme, vplouváme do Labe. Jeho voda je tichá, hluboká, teplá a průzračná.

Že bychom pluli až do Hamburku? Ba ne, už toho máme dost. Radši se sbalíme a půjdeme na vlak.

Za vodácký oddíl TJ Horní Krupá
napsala Danuše Caltová

O dávných požárech a přírodních katastrofách – pokračování

Doba 19. století v naší krajině přinesla veliký kulturní rozmach, ale byla to i doba požárů a jiných přírodních pohrom. Již před léty, kdy se mně dostala do ruky farní kronika a kronika Hasičského sboru Dolní Krupé, jsme si dali s panem Čapkem práci a napočítali jsme 46 požárů od roku 1882 do roku 1900 v okolí Krupé a dá se říci, že podle zjištění tehdejší policie bylo více jak padesát procent založeno úmyslně. Konec 19. století je také doba, kdy byly masově zakládány hasičské sbory. Mezi nejstarší patří: Česká Bělá 1881, Dolní Krupá 1882, Olešná 1883, Skuhrov 1898, Sedletín 1904, Kojetín 1899, Jilem a Horní Krupá 1911. Hasiči se stávají novou složkou na vsích, kde nejen chrání majetky občanů, ale zasahují i do kulturního dění. A to platí až do dnešních dnů. Jak jsem se již zmínil, většina požárů 19. století byla založena úmyslně. Kronikář farní kroniky k tomu v r. 1891 dodává: „Požáry se rozmohly od těch dob, kdy byly zřízeny pojišťovny. Zlý i dobrého se zneužívá ke zlému.“

Tehdejší pisatel farní kroniky připisuje k těmto krutým pohromám: K čemu je vlastně tato

pamětní kniha? Zdá se již proto, aby se naplnila vypočítáváním ohňů. Žijeme tu v neustálém napětí, ve strašné nejistotě, v horečnatém rozdechvání, nejsme si jisti svým majetkem, jsme k politování. Opět a opět slyšíme zprávy Jobovy, každou chvíli se rozléhá výkřik „Hoří!“ Co máme dělat? Člověk již ani neví, kdo jen nám připravuje ty strastné a bolestné chvíle. To není člověk, který má jen zrnko víry v Boha, ale co dím, přec pohnouti ten bolestný nářek, ten srdcelomný pláč nešťastníků.

Oheň v Horní Krupé.

V noci o 11. hodině 29. listopadu roku 1888 vyjeli místní (dolnokrupští) hasiči s novou stříkačkou a to do sousední obce Horní Krupé, kdež za hrozného větru vznikl požár ve stodole Čechova statku. Požár tento strávil sedm obytných i hospodářských stavení a evangelickou školu. Tyto děti se pak vyučovaly v hospodě židovky Hermanky, pokud nová škola nebyla postavena (farní kronika D. Krupá). V obecním protokolu dočítáme se o sbírce na pohořelé, ale nic bližšího o tom nevíme a ani zápis o tom nic nevypovídá.

Požár mlýna a pily v Horní Krupé a požár ve Žlabě.

Dne 11. prosince 1887 vyhořela pilka a mlýn Musílkův v Horní Krupé. Při požáru veřejně v oči vržena výtka Musílkovi, že sám svým paličem. Následoval asi příkladu bratra svého Musílka, mlynáře ve Žlabu, kterýž také podvakrát vyhořel a posléze slušný válcový mlýnek si postavil. Ano, v opilství se v hostinci zdejším (v Dolní Krupé) chlubil, že dvakrát vyhořel a že má peněz dost. Druhý požár žlabského Musílka udal se v noci 16. května 1887 aniž by hasiči zvěděli o tom. Jazykové lidští vypravovali, kterak před tím požárem všecko sobě žlabský pan Musílek uchystal a připravil a zásobu větší petroleje koupil na polévání.

Bůh to rozsuzuj, člověku nelze (z farní kroniky v Dolní Krupé).

Karel Kubera, st.

Země Krále Miroslava

V naší obci žije Král Miroslav a my se nyní podíváme, jak se žije v jeho království.

Miroslav, jeho manželka Miluška a její maminka Marta Čechová, žijí v domku na kraji naší obce a zhruba před půl rokem do jejich domácnosti přibyli dva malí klučínové.

A my se zeptáme, kde se tu vzali.

Jak je to dlouho, co Vás napadlo, že byste si vzali děti z dětského domova?

Takovou myšlenku v hlavě jsem měla již asi od svých 17 let. Odebírala jsem časopis SOS vesniček (pěstounské vesničky pro děti nezařaditelné do rodin) a hodně jsem o tom přemýšlela. Dokonce mě napadlo, že bych vstoupila do některé vesničky a nějak se podílela na této práci. Ale měla jsem na starosti maminku, a taky jsem se chtěla vdávat a v SOS vesničkách tatínkové nebyli. Moc jsem však fandila lidem, kteří se nějakým způsobem o děti z dětských domovů ve svých rodinách starali.

Když jsem se vdala, byli jsme smířeni s tím, že nebudeme mít děti. Opravovali jsme dům, některé věci jsme předělávali a mně pronásledovala myšlenka: „Pro koho to děláme?“ Mám manžela, mohu se starat o maminku, jsem zajištěna, ale... Nemohl by náš domov být ještě domovem pro nějaké děti? A když si děti nevezmeme, tak vím, že budu žít svůj život jenom ze své síly, pro sebe, sobecky, bez vyššího smyslu, cíle a náplně.

Ve své situaci, jak se znám, bych se pro tuto službu nerozhodla, protože vím, že sama na to nemám. Učíme se poznávat Pána Boha a jeho vůli pro naše životy. Tak jsme se Boha ptali, modlili jsme se za to, s manželem i s maminkou, která nám pomáhala s rozhodováním. Během toho hledání jsme si podali žádost o náhradní rodinnou péči.

Co to všechno znamená, podat si žádost o náhradní rodinnou péči?

Museli jsme projít různými zdravotními vyšetřeními, psychologickými a jinými testy a přes různá zjišťování a prověřování jsme byli zařazeni do seznamu žadatelů náhradní rodinné péče. To všechno trvalo asi rok. Musím říci, že jsme se setkali při těchto jednáních a prověrkách převážně se slušným a vstřícným přístupem všech příslušných pracovníků (sociální pracovnice, psychologové, ostatní

úředníci). Není třeba se ničeho obávat.

A kdy padlo rozhodnutí, že do toho jdete?

V podstatě tehdy, když jsme po všech těch vyšetřováních a prověřováních byli zařazeni jako vhodná rodina pro náhradní rodinnou péči. Na radu jedné sociální pracovnice jsme si zažádali hned o dvě děti (je to velmi časté, že v dětských domovech jsou sourozenci a tak je přirozené, aby byli alespoň někteří vychováváni spolu). Stejně jsme čekali asi tři roky. Mezi tím jsme dostali dvě nabídky, ale ani z jedné se k nám děti nedostaly (vždy je vytipováno několik rodin a z různých hledisek je vybrána ta nejvhodnější). Když jsme dostali třetí nabídku a byli jsme vybráni jako ti nejvhodnější, jeli jsme se s dětmi seznámit a rozhodnout se, jestli si je vezmeme nebo ne. Byli až ze severních Čech. Po třech dnech nám bylo jasné, že si je vezmeme. Když jsem je poprvé viděla, uvědomila jsem si, že nemohou za to, kde jsou. Jsou to děti jako každé jiné, jenom potřebují dostat šanci a lásku. Nedělám nic výjimečného. Jsou chvíle, kdy se člověku během několika okamžiků přemění hodnoty. Toto byl jeden z nich.

Autosedačky jsme měli s sebou a 10. listopadu 2007 jsme si naše kluky, Míšu a Pepíka, přivezli.

A jak po půl roce?

Po půl roce říkám, že se nestačím divit. Spokojenost je slabé slovo. Víím, že je to teprve půl roku, ale vidím, že to bylo rozhodnutí, které bylo správné. Jako bych vnímala, že to je Boží povolání pro můj život. I já jsem Bohu zodpovědná za to, jak ho naplním. Když jsem to poznala, tak můj život není prázdný, ale naplněný.

Jsem ráda, že děti byly dobře přijaté v obci a to nejen od ostatních maminek s dětmi a chci jim touto cestou poděkovat a říci jim, že si toho vážím.

odpovídala Miluška

Jsme rádi, že kluky máme. Je s nimi veselo. I psychicky mně to pomohlo, protože se s nimi rozptýlím. Už bychom je zpátky nedali.

odpovídala babička

ptala se a odpovědi zapisovala Jana Horáková

A naše přání: Kéž je království Krále Miroslava plné radosti a dětského smíchu.

Pohádkové prázdniny

Je středa navečer, kolem osmnácté hodiny.

Konec školního roku se blíží. Poslední přípravy na prázdniny- zbývá ušít kostým na táborovou hru, sbalit kufry a báječný odpočinek může nastat. Soustředím se na poskakující jehlu svého šicího stroje. Najednou se však zastaví a nelze ji rozhybat. Během sekundy se rozlétne otevřené okno, spadne květináč stejně jako plech ze dříví, rozbije se sklo ve skleníku, uletí kalhoty ze šňůry ...

Trocha deště, malých krup a k tomu silný vítr. Naštěstí jsme všichni doma, snad to brzy přejde, snad nepřijdou velké kroupy jako před pěti lety! Díváme se z okna, jak opět valí kalná voda okolo našeho domu až do rybníka na návsi. Trvá to asi dvacet minut, pak dešť i vítr pomalu ustávají. Sláva, je po všem. No, je škoda toho skla ve skleníku a ten muškát, zrovna růžový...

O půl hodiny později však zjistím, že ztráta mé milované květiny je opravdu banalita. Silnice k Zálesí a k Údolí je zatarasena popadanými stromy, dráty elektrického vedení se povalují po zemi. Z lesů vykukují obří stojící třísky, remízek u koupaliště je k nepoznání. Co se stalo s buňkou na kopci u lyžařského vleku? A kde je naše milá čekárna? Pro mě nejkrásnější kout naší země je dočista zničený. Vidina pohádkové dovolené v nedohlednu. Nevím, zda má ještě cenu kostým šít. Ve vzduchu je cítit smutek.

Vyjasňuje se, ptáci dávají svými hlásky najevo svoji radost, že to všechno skončilo. I my, Zálesáci, nabíráme dech. Během deseti minut se sjela spousta hasičů i nehasičů s motorovými pilami, pracují na odklizení kmenů a větví ze všech sil. Z dálky jsou podobní malým pilným mravencům. Takový koncert motorových pil jsme ještě neslyšeli, ty všechny hrály píseň přátelství a solidarity. A tak moc děkujeme jejich majitelům za ochotu a za to, že přišli.

Vážení fotografové,

připomínáme III. ročník fotosoutěže pro léto 2008.

Každý se může zúčastnit, nerozhoduje ani věk ani technika.

Letos se soutěží v těchto tématech:

- 1) Černá a bílá
- 2) Kapky vody
- 3) Strom
- 4) Portrét
- 5) Život kolem nás
- 6) Pod lupou

Své nejlepší fotky předej buď v digitální formě na CD nebo na papíře s min. rozměrem 9x13cm do 15.9.2008 na OÚ v Horní Krupě nebo Marku Caltovi, Horní Krupá 76.

Každý snímek musí obsahovat: jméno autora, téma a název snímku.

U každého tématu můžeš předložit pouze jeden snímek, tj. maximálně 6 fotek na autora!

Vyhodnocení soutěže proběhne některou říjnovou nedělí v KD v Horní Krupě. Termín bude včas oznámen. Hodnocení se mohou zúčastnit nejen autoři, ale i ostatní příznivci fotografie. Snímky budou anonymně promítány a hodnotit je budou všichni přítomní.

Krásné léto nejen při fotografování, dobré nápady a ostrý obraz přejí spolupořadatelé této soutěže CB Horní Krupá a OÚ Horní Krupá.

Bližší informace: Marek Calta, Horní Krupá 76,
tel.: 603 307 208

Vybráno z e-mailové pošty obecního úřadu

Dobrý den

Snažíme se vás oslovit, vůči Krupské mládeži, jak jste si asi všimli, poslední dobou je čím dál více zničená zastávka plus okolí, ale co ta mládež tady má dělat, když klubovnu jí nepovolíte, akorát si pořád na ně stěžujete, ale že by jste pro ně něco udělali to ne, jak je vidět, pán starosta Krupskou mládež vyloženě nepodporuje, ať už se tady stane cokoli vždy jsou z toho viněni ty samí, to je pak nějaká spravedlnost, i když kolikrát za to ty dotyční ani nemohou. Každou věc se tady snažíte ututlat, ale stejně se na to vždy přinde, např. že mládež nemohla dostat bývalou mlékárnu pod prodejnu do vlastnictví, aby si z ní udělali klubovnu a důvod, kterým jste se obhájily - není tam sociální zařízení a to že to mají teď holubáři a chodí s prominutím "... " za mlékárnu, to už tady nikdo neřeší, kam me to dotáhli... A vy z nás pořád děláte malé děti, ale to už nejsme a uvidíte, že pokud se v nejbližší době nebude něco dít, tak čekárna už asi nepřežije zimu, neboť jí určitý lidi naprosto zdemolují, nebudu uvádět kdo, ale myslím si, že to takhle dopadne, ale je to jen náš názor. Další bod, který bychom chtěli probrat, je sauna, akorát chátrá, tak proč jí nedáte mládeži, ale vlastně pardon my jsem zapoměly pro vás jsme jen hašišaci, kteří jenom pijou a nemají nic jiného na práci než demolovat Krupou a to samé sporty v Krupě, proč se to všechno nechává tak zničit, kdyby se to udrželo, třeba pán Jindra by se o to mohl starat, když je ten místostarosta jak všude uvádí, ale to by asi odstonal, tak to raděj ne, simulant jeden. Asi nejste moc potěšeni, ale my už jsme se museli ozvat. Možná se tímto E-mailem nebudete nějak zabívat, ale taky by to s Krupou pak nemuselo dobře dopadnout. Za vaši odpověď budeme rádi a snažte se s tím něco udělat, nebo se asi dostane do novin, jaký je život v Horní Krupě.

Na odpověď čekáme na E-mailu

s pozdravem **KRUPSKÁ MLÁDEŽ**

Odpověď odeslaná obecním úřadem

Vážená Krupská mládeži,

děkujeme vám za váš podnět. Zastupitelstvo obce je ochotno se jím zabývat v součinnosti s vámi. Navrhnete nějaký termín (někdy navečer) a přijďte společně se zastupiteli hovořit o problémech, které vás pálí.

Pokud termín nenavrhnete, tak nejbližší jednání ZO je 26. srpna 2008 v 19.00 hodin.

Schůze zastupitelstva obce jsou veřejné, takže můžete také své podněty, nápady a žádosti přijít vyjádřit přímo tam.

Zastupitelstvo je připraveno podporovat aktivity občanů Horní Krupé (tj. i mládeže), které život v obci zpříjemní a obohatí. Nutné však je, aby se vždy našla nějaká odpovědná osoba (v případě vašich aktivit někdo z vás), která se bude starat o to, že se věci nebudou pouze používat, ale že se uživatelé o ně budou také starat, aby nám všem mohly sloužit co nejdéle.

Oznamujeme vám, že váš dopis i naše odpověď budou zveřejněny v Krupských střípcích. Očekáváme iniciativu a ochotu komunikovat od vás, ne ovšem od anonymní Krupské mládeže, ale od konkrétních lidí.

Na e-maily, pod kterými nebude napsané kdo je napsal a stojí za nimi, již nebudeme reagovat.

S pozdravem

obecní úřad Horní Krupá

Výsledek ankety o větrných elektrárnách

Z 378 občanů se ankety zúčastnilo 288 občanů. Proti výstavbě větrných elektráren hlasovalo 193 občanů a pro výstavbu 95 občanů.

Na základě výsledků ankety Zastupitelstvo obce 29.4. 2008 rozhodlo nepovolit výstavbu větrných elektráren v katastru naší obce.

Omluva

Omlouváme se všem občanům, kteří byli dotčeni a rozhořčeni tím, že v květnu, při výročí osvobození naší země nebyly položeny květiny k pomníku padlých. Nebylo to způsobeno neúctou k těm, kteří obětovali své životy.

Zavedeme znovu každoročně.

Zasedání zastupitelstva obce se bude konat:

26. srpna, 30. září 2008, vždy v 19.°° hodin na obecním úřadě.

Poslední prázdninový pátek připravuje svaz žen v naší obci pro děti Pohádkovou cestu na rozloučení s prázdninami. Sledujte plakáty, ať nepromeškáte začátek.

Závody na sjezdovce

Na sjezdovce pod Zálesím se uskuteční mautinboardingové závody a závody na travních lyžích v sobotu 6. září 2008 od 13.°° hodin. Bližší informace na plakátech před akcí nebo na www.hbskitem.cz .

Srdečně zveme všechny příznivce sportu a zábavy 7. září 2008 od 14 hodin na fotbalové hřiště. Budete svědky či účastníky klání v minifotbale, v požárním útoku a v měření sil. Na děti čeká lanová dráha a jiná překvapení. Mužstvo obecního zastupitelstva vyzývá soupeře, aby přihlásili své týmy na tel. číse 725 10 11 63 u starosty obce do 15. srpna. Občerstvení zajištěno.

Těší se na vás sbor dobrovolných hasičů ve spolupráci s místními podnikateli a obecním zastupitelstvem.

Při příležitosti 90. výročí konce 1. světové války plánujeme na říjen výstavu obecních kronik.

Podrobnosti budou plakátovány.

Společenská kronika

Vzali se:

15. 3. 08 Miroslav Med a Klára Jandová

Přejeme mnoho porozumění.

Významná jubilea

9. 4. 08 Zdeňka Pospíchalová, Zálesí 4, 80 roků

20. 5. 08 Jaroslav Čáp, Lysá 12, 88 roků

27. 6. 08 Marta Čechová, Horní Krupá 68, 75 roků

Přejeme pokojné dny.

Narodily se děti

24. 3. 08 Jiří Hanzl, Horní Krupá 45

Blahopřejeme a radujeme se z Vašeho dítěte

Zemřeli

7. 5. 08 Božena Blažková, Horní Krupá 65

Vzpomínáme spolu s Vámi.

A ještě naše malá soutěž

Mnozí z vás jistě poznali fotografii na titulní stránce minulého čísla. Byla to fotografie z Údolí pod „rosickovými stráněmi“. Do uzávěrky soutěže ani po ní nebyly na obecní úřad doručeny žádné odpovědi. Co dodat? Nikdo nebyl vylosován, nikdo nebyl obdarován.

KRÁTA

Jaký koberec může krajem
zelený drn sám rozprostříti?
Otevři oči, projev zájem,
Jakým slovem chceš ten kraj křtíti.

Ty cizinou bys chtěl snad bloudit,
Nevidět, co lze s láskou vidět,
u cizích prahů chléb svůj loudit
a snad se ani nezastydět?

Rodná hrouda má cenu zlata,
tu cenu pouze láska tvoří
a nezáleží, jak je svatá
a nezáleží na příkoří.

Záleží pouze v lásce vroucí,
co nemyslívá na sebe,
je zaměřena na budoucí

a zbožně vzhlíží na nebe.

A v jaké dálce obzor mizí !
Tam volný výběh pro krávy
a také tam ne louky cizí.
O čem si asi vypráví.

Kraj se svou krásou spokojený,
pláče v něm zaběhlá ovečka,
po mámě touží její steny,
bojí se, samotu nepřechká.

Příroda neví o své kráse
nebo se mlčky v sobě vzhlíží?
A stádo volně popásá se
nehraničeno žádnou mříží.

Vzdušné a čisté jsou zde stáje
jako pokoje luční kněžny,
laskavá péče zamyká je
i odemýká. Úkon běžný.

Ludvík Sedláček st.

Letní ráno

Ráno se nad krajem léto objevilo, slunce zlatým paprskem
z hedvábného papíru ho rozbalilo.
Květy vlčích máků a kopretin do luk a polí rozházelo,
plno barevných motýlů se slétlo.
Z nebe kus modrého obláčku vzalo,
Aby zvonečkům u cesty barvu dalo.
Po mezích a stráních červené jahody poztrácelo.
Vzduch je plný sladké vůně letní, z žitných klasů již chleba voní.
V mateřídoušce kapky rosy se zrcadlí,
vše je připraveno k celodenní oslavě Boží.

Marie Konfrštová

Děkujeme všem za příspěvky do časopisu.

Časopis Obce Horní Krupá.

Vydává Obecní úřad Horní Krupá.

Písemné příspěvky posílejte na OÚ Horní Krupá, 580 01 nebo e-mailem obec@hornikrupa.cz.

Telefonické dotazy a připomínky na tel. číse 569436145, 725 101 163.

Obrázek na titulní straně nakreslila Ludmila Prchalová.

Distribučováno zdarma do všech schránek. Pokud jste časopis nedostali, přihlaste se na OÚ, kde je k dispozici.

Červenec 2008